

FIRST LANGUAGE THAI

Paper 2 Reading and Directed Writing

0518/02

May/June 2008

2 hours 15 minutes

Additional Materials: Answer Booklet/Paper

READ THESE INSTRUCTIONS FIRST

If you have been given an Answer Booklet, follow the instructions on the front cover of the Booklet.

Write your Centre number, candidate number and name on all the work you hand in.

Write in dark blue or black pen.

Do not use staples, paper clips, highlighters, glue or correction fluid.

Answer **all** questions.

Dictionaries are **not** permitted.

At the end of the examination, fasten all your work securely together.

The number of marks is given in brackets [] at the end of each question or part question.

คำสั่ง สำหรับผู้เข้าสอบ

เขียนชื่อและเลขประจำตัวสำหรับผู้เข้าสอบ พร้อมทั้งหมายเลขประจำหน่วยสอบ

ลงในช่องว่างที่ให้ไว้ในสมุดเขียนคำตอบหรือกระดาษคำตอบทุกแผ่น

ต้องใช้กระดาษที่แจกเท่านั้นสำหรับตอบข้อสอบ

เขียนคำตอบทั้งสองหน้าของกระดาษที่ใช้ทุกแผ่น เขียนด้วยหมึกสีน้ำเงิน หรือหมึกดำ

ควรรีใช้ดินสอเขียนร่างคำตอบ

ห้ามใช้กาว น้ำยาลบคำผิด ที่หนีบกระดาษ หรือที่เย็บกระดาษ

ห้ามใช้พจนานุกรม

ต้องทำทุกข้อ ไม่มีให้เลือก

คะแนนสำหรับข้อสอบแต่ละข้ออยู่ในวงเล็บท้ายข้อสอบนั้น ๆ

หากนักเรียนใช้กระดาษตอบมากกว่าหนึ่งแผ่น ต้องผูกกระดาษทุกแผ่นเข้าด้วยกัน

This document consists of **6** printed pages and **2** blank pages.

ข้อสอบตอนที่ 1

บทความที่ 1

ความสุขของกะทิ โลกใบเล็กของเด็กหญิงตัวน้อย

“ความสุขของกะทิ” ของ งามพรรณ เวชชาชีวะ คว่ารางวัลซีไรต์ ประจำปี 2549 ไปอย่างเกินความคาดหมายของคนในวงวรรณกรรม บางส่วน เพราะมองข้ามวรรณกรรมเยาวชนเล่มบาง ๆ นี้ไป แต่การที่หนังสือเล่มนี้ได้รับรางวัลซีไรต์ก็ไม่เกินความหวังของนักอ่านทั่วไป จำนวนมาก ซึ่งจับใจหนังสือเล่มนี้มาตั้งแต่พิมพ์ครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2546

“ความสุขของกะทิ” ประสบความสำเร็จตามกฎการเขียนหนังสือ ข้อที่หนึ่ง คือทำให้ผู้อ่านอ่านจนจบเรื่อง และหลังจากอ่านรวดเดียวจบ ความรู้สึกที่ผู้อ่านทุกคนจะได้รับเหมือน ๆ กันคือได้สัมผัสอารมณ์ ลึกซึ้ง ทั้งอารมณ์โศก อารมณ์ขัน อารมณ์รัก อารมณ์โหยหา และอื่น ๆ ที่คลุกเคล้ากันอยู่ในเรื่องอย่างละเมียดละไม ความรักของแม่กับลูกที่พรากจากกันเพราะความตาย เป็นแก่นเรื่องสากลที่สัมผัสใจผู้คนเสมอ

ความรอบรู้กว้างขวางของผู้เขียนและการรับทอดความรู้จากบิดาผู้ เป็นนายแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านประสาทวิทยา ทำให้ตัวละครแม่ ไม่ต้องเป็นโรคมะเร็งอย่างที่นิยมเขียนกันจนกลายเป็นเรื่องซ้ำซาก หากแต่ผู้เขียนแนะนำให้รู้จักโรคกล้ามเนื้ออ่อนแรง (แอลเอเอส) ความตายที่ค่อย ๆ คืบคลานมาทีละน้อย ทำให้แม่และคนใกล้ชิดมี โอกาสเตรียมตัวและเตรียมใจ แต่ในขณะที่เดียวกันก็เป็นการแบก ความทุกข์ทรมานใจไว้อย่างสุดกลั้นด้วย กะทิเด็กหญิงตัวน้อยวัย 5 ขวบ จึงได้รับการปกป้องจากตายายและคนใกล้ชิดของแม่ให้ได้รับความทุกข์น้อยที่สุด ด้วยการเผยให้กะทิรับรู้ความจริงและได้พบแม่ ในช่วงสุดท้ายของชีวิตแม่ก่อนความตายพรากไปเมื่อเธออายุได้ 9 ขวบ นอกจากเนื้อหาที่ชวนอ่านแล้ว จุดเด่นของนวนิยายเรื่องนี้ยัง อยู่ที่กลวิธีนำเสนอ ผู้เขียนใช้เทคนิคของนิยายรหัสคดี คือความลับ และการคลี่คลายความลับ

“ความสุขของกะทิ” ชอนความลับไว้หลายอย่าง เมื่อความลับ หนึ่งคลี่คลาย ก็ยังมีความลับอื่นให้ลุ้นระทึกกันอีก ความลับสำคัญ คือแม่ฝากกะทิให้อยู่ในความดูแลของตาที่บ้ายที่บ้านทรงไทย ริมคลองจังหวัดอยุธยามานานราว 5 ปี โดยแม่ทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ ไม่ได้กลับไปหากะทิอีกเลย จนกะทิจำหน้าแม่ไม่ได้แล้ว กระทั่งรูปถ่าย ของแม่ก็ไม่มียู่ในบ้าน และไม่มีใครพูดถึงแม่เลย กะทิคิดถึงแม่แต่ มิได้บอกใคร เป็นสิ่งที่ครุ่นคิดอยู่ในใจ ดังนั้น ประโยคสั้น ๆ ใน เครื่องหมายคำพูดก่อนขึ้นเนื้อความในแต่ละบทเช่น “แม่ไม่เคยสัญญาว่าจะกลับมา” หรือ “กะทิรอแม่ทุกวัน” หรือ “ไม่เคยมีใครพูดถึงแม่” หรือ “อยากรู้ว่าแม่คิดถึงกะทิบ้างไหมนะ” ฯลฯ

จึงเป็นความในใจของกะทิในระหว่างที่มีวัยเด็กอย่างเป็นสุขที่บ้าน ริมคลอง และในขณะที่เดียวกันประโยคเหล่านี้เป็นเทคนิคในการ “เลี้ยงอารมณ์” ผู้อ่าน

การนำเสนอเรื่องราวของกะทิที่ต้องเผชิญกับความจริงที่ว่า แม่กำลังจะตายดูน่าจะทำให้นวนิยายเรื่องสั้นเรื่องนี้นำเสนอ ความทุกข์ของกะทิมากกว่าความสุขตามชื่อเรื่อง แต่ผู้เขียน สามารถถ่ายทอดโลกของเด็กวัยเก้าขวบอย่างเข้าใจด้วยมุมมอง ของกะทิ จึงนำชมที่ผู้เขียนรักษามุมมองนี้ไว้ตลอดเรื่อง ทำให้ สิ่งต่าง ๆ ที่บรรยายจากสายตาและความรู้สึกของกะทิทำได้ เรียบง่ายไม่ซับซ้อน ผู้เขียนแสดงให้เห็นชัดว่าเด็กคิดและรู้สึก ต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัวต่างไปจากผู้ใหญ่ โลกใบเล็กของกะทิจึง ไม่ได้บีบคั้นด้วยความทุกข์ หากแต่वलลุ่มไปด้วยความสุข ความปลอดภัย ในโลกที่ผู้ใหญ่ใกล้ขีดสร้างเกราะกำบังทางกาย และใจไว้ให้โดยพร้อมมูล

คำประกาศของคณะกรรมการตัดสินรางวัลซีไรต์มีคำว่า “โศกอันเกษม” อันเป็นคำที่เหมาะสมกับนวนิยายเรื่องนี้ เพราะแม้ จะเป็นเรื่องเศร้าเนื่องจากเป็นเรื่องความตายที่สร้างความทุกข์ใจ แก่คนใกล้ชิดที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่ผู้เขียนให้ผู้อ่านสัมผัสแง่มุมแห่ง ความสุขท่ามกลางความโศกเศร้านั้น ด้วยภาพการใช้ชีวิตวิถี ธรรมชาติของตายาย ซึ่งห่างหายไปจากวิถีชีวิตของคนไทยส่วน ใหญ่ในยุคนี้ จึงตอบสนองกระแสของความโหยหาชีวิตแบบ “เมื่อคุณตาคุณยายยังเด็ก” ที่ให้มีความสุขอย่างสงบ มีคุณภาพ และมีคุณค่า พร้อมทั้งอารมณ์ขันที่แทรกอยู่ตลอดเรื่องทำให้อ่าน ได้อย่างรื่นรมย์จนอดยิ้มไปพร้อมกับเช็ดน้ำตาที่ค้างแก้มมาจาก บางบทไม่ได้

“ความสุขของกะทิ” เป็นงานวรรณศิลป์ที่งดงามลงตัว ในแง่ ของการจำกัดขอบเขตการเล่าเรื่อง ไม่ว่าจะประเด็นของแต่ละ บทหรือทั้งเรื่อง ทำให้ผู้เขียนสามารถคุมได้ทั้งอารมณ์ เนื้อหา ตัวละคร ภาษา และกลวิธี จึงเกิดข้อบกพร่องน้อย ดังนั้น แม้จะเป็นเพชรเม็ดเล็กแต่น้ำดี มีไฟ ที่สร้างความประหลาดใจ ให้กับคนในวงการหลายคนที่วรรณกรรมเด็กว่ารางวัลซีไรต์ไป ได้ อย่างงดงาม

ดัดแปลงมาจากนิตยสาร ขวัญเรือน บทวิเคราะห์ ดวงใจวิจารณ์ โดย รื่นฤทัย สัจจพันธุ์ ควบคุมโดย สองศรีพี่น้อง

บทความที่ 2

ความสุขของ งามพรรณ เวชชาชีวะ

“ความสุขของกะทิ” วรรณกรรมไทยซึ่งปัจจุบันกลายเป็นวรรณกรรมสากลไปแล้วเนื่องจากได้จัดพิมพ์เป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษาโดยสำนักพิมพ์ ระดับแนวหน้าของประเทศนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส เยอรมนี ญี่ปุ่น นอกจากนั้น “ความสุขของกะทิ” หรือ “The Happiness of Kati” ยังเป็นผลงานจากเอเชียชิ้นแรกที่ได้รับรางวัลที่ 2 พ.ศ. 2547 จากการประกวด งานแปล John Dryden Translation Competition จัดโดยสมาคมวรรณคดีเปรียบเทียบแห่งอังกฤษ

สำหรับนักอ่านชาวไทยหลายคนคงเคยสัมผัส “ความสุขของกะทิ” แล้ว เพราะหนังสือเรื่องนี้พิมพ์รวมเล่มครั้งแรกตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2546 และกำลังพิมพ์ซ้ำครั้งที่ 5 ในเร็ววันนี้ ซึ่งหลายคนคงพอรู้มาบ้างว่า “ความสุขของกะทิ” เป็นงานเขียนเล่มแรกของ งามพรรณ เวชชาชีวะ นักแปลฝีมือเยี่ยม อาทิ “แฮร์รี่พ็อตเตอร์กับถ้วยอัคนี” “ตำนานรักกระโจมแดง” และ “ไหม” เป็นต้น

งามพรรณ เวชชาชีวะ เป็นบุตรสาวของศาสตราจารย์ นายแพทย์อรรถสิทธิ์ และศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสดใส เวชชาชีวะ เป็นพี่สาวของอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จบปริญญาตรี เอกวิชาภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง และไปเรียนต่อที่โรงเรียนล้าและการแปลของรัฐบาลเบลเยียม

“สำหรับคนทำหนังสือ เกี่ยวข้องกับหนังสือ การเป็นนักเขียนคือสุดยอด เป็นความฝันมานานแล้ว อยากเขียน คุยกับเพื่อนบ่อย ๆ ว่าจริง ๆ แล้วอยากเขียนหนังสือนะ พุดจนเพื่อนรำคาญหมด เพื่อนบอกว่าพูดแล้วไม่ได้ลงมือเขียน ก็จะได้เขียนหรอกนะ”

งามพรรณเล่าว่า เริ่มต้นการเขียนโดยมอบการบ้านให้ตัวเองทุกวัน และหยิบของง่าย ๆ ใกล้ตัว อาทิ กระดาษ ตะลิว ปิ่นโต กะละมัง โอง อ่าง ฯลฯ มาเล่าเป็นจุดเริ่มต้นในแต่ละตอน แล้วจึงร้อยผูกเรื่อง จนกลายมาเป็นหนังสือหนึ่งเล่ม

“ความสุขของกะทิ” เป็นเรื่องของเด็กหญิงวัยเก้าขวบ ชื่อกะทิ ซึ่งใช้ชีวิตอยู่กับตายายโดยมีปริศนาแต่ต้นเรื่องว่าพ่อแม่ของเธออยู่ที่ไหน...สุดท้ายกะทิจะเลือกทางชีวิตอย่างไร และสิ่งไหนทำให้เธอมีความสุขกว่ากัน

แต่ถ้าถามคนเขียนอย่างงามพรรณแล้ว ความสุขของเธอนั้นเริ่มต้นตั้งแต่ได้ลงมือเขียนทีเดียว

“ตอนเขียนสนุกจริง ๆ ค่ะ ความสุขใครไม่รู้ แต่เป็นความสุขคนเขียน เคยอ่านที่คุณกฤษณา อโศกสิน ให้สัมภาษณ์สมัยก่อน ที่บอกว่า เวลาเขียนแล้วตัวละครพาไป ก็อยากได้ความรู้สึกอย่างนั้นเหมือนกันคือมันเป็นอย่างนี้แล้วจะเป็นอีกอย่างไม่ได้ก็จริง ๆ ค่ะ เพราะเงื่อนไขสภาพแวดล้อมบางอย่างที่ปูไว้ หรือพื้นนิสัยของตัวละครที่เขียนไว้ เรื่องจะดำเนินไปเอง พอถึงตรงนั้นแล้วเหมือนกับสร้างโลกขึ้นมาอีกใบหนึ่ง ซึ่งสนุกมาก”

และที่ทำให้คนเขียนมีความสุขมากขึ้นไปอีก ก็คือเสียงตอบรับจากคนอ่าน และบรรดาจดหมายที่เขียนมาถึง ซึ่งเธอประทับใจมาก

“ทำงานแปลมาตั้งนาน แต่ไม่ค่อยมีใครเขียนจดหมายมาหา แต่พอมาเขียนหนังสือ มีคนเขียนมาหา แต่ละคนเขียนมายาวทั้งนั้น จะบอกว่าชอบตรงไหน บางคนขอบคุณมาด้วย บอกว่าทำให้เขาค้นพบกะทิของเขาเอง ก็ดีคิดว่าคงหมายถึงพบความสุข และยังให้กำลังใจในการเขียนต่อไป ซึ่งฟังแล้วดีใจ เพราะไม่เคยนึกเหมือนกันว่างานเขียนที่เขียนออกไป จะทำให้ใครได้ความรู้สึกมากพอจนถึงต้องเขียนกลับมาบอก ถือว่าเป็นรางวัลพิเศษสำหรับนักเขียน ยิ่งเป็นนักเขียนน้องใหม่ ก็ยิ่งประทับใจ รู้สึกดี และทำให้ยิ่งรู้สึกรับผิดชอบในงานที่ทำด้วย”

ใครยังติดใจเด็กหญิงกะทิ และอยากรู้เรื่องราวของเธอต่อ งามพรรณ เวชชาชีวะ ฝากบอกให้ติดตามตอนต่อไปในชื่อ “ตามหาพระจันทร์” ส่วนใครยังสงสัยในปริศนาแห่งความสุขของกะทิว่าเป็นอย่างไร ต้องหามาอ่าน เรื่องอย่างนี้เล่าให้ฟังไม่ได้ เพราะความสุขของแต่ละคนย่อมแตกต่างกัน

ข้อสอบตอนที่ 1

ข้อ 1

ให้นักเรียนสรุปใจความจากบทความวรรณกรรมวิจารณ์เรื่อง “ความสุขของกะทิ โลกใบเล็กของเด็กหญิงตัวน้อย” และ “ความสุขของ กามพรรณ เวชชาชีวะ” โดยมีเนื้อหาครอบคลุมใน 3 ประเด็นคือ

- จุดเด่นของงานเขียนที่ทำให้หนังสือเล่มนี้ประสบความสำเร็จ
- เนื้อเรื่องย่อ
- ความคิดเห็นของ คุณกามพรรณ เวชชาชีวะ ต่องานเขียนของตัวเอง

หมายเหตุ

- ใช้ข้อมูลจากบทความทั้งสองบท
- ห้ามสอดแทรกความคิดเห็นของนักเรียนลงไปในงานนี้
- ใช้ถ้อยคำหรือสำนวนตัวเองให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ตัวอย่างที่ยกมาจากบทความ ต้องนำมาเรียบเรียงเป็นคำพูดของนักเรียนเอง
- เรียงลำดับประเด็นตามความเห็นสมควร
- เขียนให้ได้ความยาวโดยไม่เว้นบรรทัด ประมาณหนึ่งหน้า ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

ข้อ 2

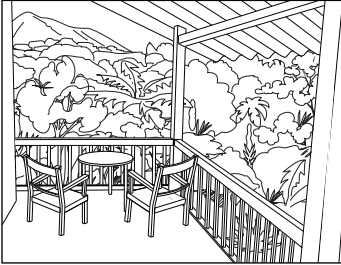
สมมติว่านักเรียนมีโอกาสสัมภาษณ์ผู้เขียนบทความแรก “ความสุขของกะทิ โลกใบเล็กของเด็กหญิงตัวน้อย” และคุณกามพรรณ เวชชาชีวะ ในโอกาสแนะนำหนังสือดีเด่นให้กับเพื่อน ๆ ที่โรงเรียน เขียนบทสัมภาษณ์โดยมีนักเรียนเองเป็นผู้ทำการสัมภาษณ์

- ◆ ใช้ข้อมูลจากบทความทั้งสองบท
- ◆ เรียบเรียงบทสัมภาษณ์ด้วยภาษาของตัวเอง
- ◆ ตั้งคำถามและคำตอบให้น่าสนใจ ชวนติดตาม
- ◆ เขียนให้ได้ความยาวโดยไม่เว้นบรรทัด ประมาณหนึ่งหน้า ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

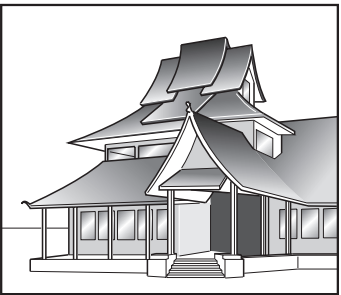
ข้อสอบตอนที่ 2

1. บ้านไร่ลานนา รีสอร์ท 171 หมู่ ตำบลสบเปิง อำเภอแม่แตง เชียงใหม่

ขับรถ 10 กิโลเมตร จากแยกตลาดแม่มาลัย ไปตามเส้นทางบาย รีสอร์ทนี้จะอยู่ทางขวามือ บนเนินเขาเนื้อที่ประมาณ 6 ไร่ ด้านหลังเป็นภูเขา มีลำห้วยขนาดเล็ก ห้างจำหน่ายนกห้อง ตกแต่งแบบล้านนาประยุกต์ มีความเป็นส่วนตัวสูง จัดไว้แยกออกจากส่วนบริการ เพื่อให้แขก ผู้เข้าพักได้สัมผัสความเป็นส่วนตัวอย่างสูง แต่ละห้องตกแต่งไว้มือไม่เหมือนกัน ตั้งลดหลั่นกันไปตามเนินเขา ล้อมนาขั้นบันไดที่ปลูกข้าวได้จริง ๆ ให้ความรู้สึกเหมือนอยู่บ้านไร่ชายทุ่ง ปลอดภัยท่ามกลางธรรมชาติ มีสระว่ายน้ำ มีร้านอาหารบริการด้วยอาหารไทย ฝรั่งเศส อาหาร ภาคเหนือ มีบริการนวดแผนโบราณ และบริการให้เช่าจักรยานเสือภูเขา พร้อมให้บริการ แผนที่แวะเยี่ยมหมู่บ้านใกล้เคียง อีกทั้งบริการแพ็คเกจทัวร์ 1 วัน ชื่อ “Thai Life Discover”

2. โรงแรมยางคำ เลขที่ 90/3 ตำบลช้างคลาน อำเภอเมือง เชียงใหม่

ห้องพักทั้งหมดมี 42 ห้อง ขนาดกว้างกว่าโรงแรมทั่วไป การตกแต่งภายในห้องพักตกแต่ง ให้ความสำคัญความต้องการของผู้เข้าพัก โรงแรมยางคำเกิดจากแรงบันดาลใจของหมู่บ้านไทยลือ ในสิบสองปันนา เป็นการผสมผสานระหว่างงานศิลปะพื้นบ้านกับความสะอาดสบายหรูหรา ในโลกตะวันตก บนแผ่นดินสิบไร่ นี้ ทุกห้องมีการตกแต่งแบบไม่ซ้ำแบบใคร ด้วยภาพวาด จิตรกรรมฝาผนังแบบล้านนาโบราณ ตั้งอยู่ใกล้ย่านท่องเที่ยวที่สำคัญในตัวเมือง เช่น ในท์บาซาร์ วัดต่าง ๆ ที่น่าสนใจ และย่านอาหารการกินที่น่าอร่อย ถูกปากมากมาย หลายประเภท

3. สววยเรียง รีสอร์ท 308 หมู่ 1 ถนนเชียงใหม่-ลำพูน ตำบลหนองผึ้ง อำเภอสารภี เชียงใหม่

บรรยากาศเหมือนกลับไปสู่เชียงใหม่เมื่อ 100 ปีที่ผ่านมา เหมือนสมัยปู่ย่าตายายเคยอาศัย อยู่ ห้องพักอยู่ในเรือนไม้ทรงล้านนาที่แยกออกเป็นสัดส่วน หลังคามุงตองตึงแบบงาย ให้ความรู้สึกร่มเย็น มีจำนวน 9 ห้อง เรือนนอนเลียนแบบยุ้งข้าวได้มานมั่งเช่นชาวบ้านชนบท หรือนั่งอ่านหนังสือ ฟังเพลงที่เรือนนั่งท่ามกลางธรรมชาติอันเงียบสงบ มีการบริการนวดแบบ ไทย หรือนวดน้ำมันโรมา

4. โรงแรมดิทู 100 ถนนช้างคลาน ตำบลช้างคลาน อำเภอเมือง เชียงใหม่

ตั้งอยู่บนถนนช้างคลาน ใจกลางเมืองเชียงใหม่ ใกล้กับประตูท่าแพ และในท์บาซาร์ อยู่ในเครือชายโรงแรมดุสิตธานี ที่สร้างชื่อเสียงมาเป็นเวลากว่า 30 ปี ดิทูเป็นโรงแรมที่ ตกแต่งสไตล์โมเดิร์น ที่ผสานกันอย่างลงตัว เปิดให้บริการห้องพักจำนวน 131 ห้องลิบบี โลงยาวให้อารมณ์สบาย ห้องพักให้บรรยากาศแบบ Euro Chic ไม่แพ้บรรยากาศหรู ทันสมัย ในมิลาโน หรือดุสเซิลดอฟ โรงแรมมีบริการครบวงจร เช่น ห้องอาหาร บาร์ เฮลท์คลับ สระว่ายน้ำ ห้องจัดเลี้ยง ห้องประชุมสัมมนา และสปา

ดัดแปลงมาจาก “ร้อยเรื่อง ล้านนา” โดย ไพโรจน์ สวัสดิ์ธ

ข้อสอบตอนที่ 2

ข้อ 3. สมมติว่านักเรียนเขียนเรื่องเกี่ยวกับที่พักในเชียงใหม่ลงในเว็บไซต์ตัวเองให้บุคคลทั่วไปอ่าน

- ใช้ข้อมูลนี้อ้างถึงสถานที่พักทั้งสิ้น
- เขียนโน้มน้าวใจ เชิญชวนให้ผู้อ่านคล้อยตามอยากไปพักที่ใดที่หนึ่ง ไม่ใช่อยากไปพักทั้งหมดด้วยจินตนาการ สำนวนภาษา และถ้อยคำของตัวเอง
- ความยาวไม่เกินบรรทัดประมาณ หนึ่งหน้า ขึ้นอยู่กับขนาดลายมือ

[20]

Copyright Acknowledgements:

Question 1 © *Kwanreun Magazine*, August/September 2006.
Question 2 © www.praphansam.com

Permission to reproduce items where third-party owned material protected by copyright is included has been sought and cleared where possible. Every reasonable effort has been made by the publisher (UCLES) to trace copyright holders, but if any items requiring clearance have unwittingly been included, the publisher will be pleased to make amends at the earliest possible opportunity.

University of Cambridge International Examinations is part of the Cambridge Assessment Group. Cambridge Assessment is the brand name of University of Cambridge Local Examinations Syndicate (UCLES), which is itself a department of the University of Cambridge.